

Третій, вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки. Трудовий його успіх залежить від наполегливої й самовідданої праці всіх ланок народного господарства і культурного будівництва. Мова про роботу культосвітніх установ, зокрема бібліотек. У столиці України їх 1243. Вони стали центрами пропаганди важливих документів нашої партії, широким знань, художнього слова.

Наша газета вже відзначала помітну активність багатьох бібліотек у минулому ювілейному році. Пригадаймо лише такі цікаві комплексні форми роботи, як «Календарі союзних республік», місячники пропаганди літератури братніх радянських народів, цикли книжкових виставок «У сім'ї єдиний», «Україна в 9-й п'ятирічці», «Мій рідний край» тощо.

З ініціативи центральної міської бібліотеки імені М. Є. Салтикова-Щедріна успішно відбулася естафета-переклик із бібліотеками столиць союзних республік під девізом «Ленінською дружбою здружені». Чимало й інших важливих заходів проведено на честь Міжнародного року книги. У зв'язку з цим деякі заклади почали приділяти особливу увагу національній агітації, що дуже важливо для широкого залучення читачів. Так, у бібліотеці імені В. Маяковського створено спеціальні кімнати природи, поезії, постійно оновлюється поетичні книжкові виставки, присвячені праці. Своєрідним святом стають для багатьох юних читачів відвідини дитячої бібліо-

теки № 16 Московського району, колектив якої недавно удостоєно почесного звання «Бібліотека відмінної роботи». Тут любовно оформлено куточок патріотичного виховання, де поряд із цікавими фотоматеріалами, портретами піонерів-героїв зберігається священна земля, яку привезено з міст-героїв країни, а також пробита ворожими кулями солдатська каска.

Справедливо названо нині кращою в Києві бібліотеку імені Лесі Українки, що в Шевченківському районі. Її колектив буде учасником ВДНГ СРСР 1973 року. Показово: лише за минулий місяць число читачів тут зросло на дві тисячі чоловік. Працівники бібліотеки підтримують тісні контакти із школами, вузами, підприємствами, організовують пересувні виставки нової літератури, а в деяких колективах (районній санепідстанції, лікарні водників) мають постійні виставки.

Коли загалом оцінювати роботу бібліотек, то справи ніби непогані. Порівняно з позаминулим роком кількість дорослих читачів лише в масових бібліотеках зросла на 25 тисяч чоловік, а юних — на 10 тисяч, книговидача перевищила 9 мільйонів примірників.

Справні цифри. Та все-таки не дуже. Київ ще й досі не досяг 100-процентного залучення жителів до читання книг у бібліотеках. Причин відставання чимало.

Деякі бібліотечні працівники діють за принципом — аби день

до вечора. Вже не раз гостро критикували завідуючого бібліотекою імені Кірова Московського району М. І. Ковальчука за те, що в приміщенні темно, на стандах старі матеріали, що з читачами не ведеться ніякої творчої роботи. Але віз і нині там.

Подібну позицію займають бібліотеки імені Буйка (завідуюча Т. Ф. Штейнгауз) та № 8 Шевченківського району (завідуюча І. С. Айзенберг). Зайде читач до цих установ, а там працівники негостинні — все бажання вибрати цікаву книгу пропадає.

Сьогодні, як ніколи, важливого значення в трудовому вихованні надається пропаганді економічних знань. Окремі бібліотеки враховують склад читачів за професіями і рекомендують кожному відповідну літературу. Певні успіхи в цьому має бібліотека імені Ів. Франка, яка активно подає допомогу школам економічного навчання ряду підприємств. А от бібліотеки імені Гриб'єдова, імені Джамбула, імені Галана та інші, маючи поблизу сусідів — великі промислові підприємства, запустили цю ділянку роботи.

Не всі культосвітні установи виявляють ініціативу в роботі з наймолодшими киянами. Для дітей у Києві відкрито 39 масових бібліотек. Одним із основних їх завдань є пропаганда дружби народів, пролетарського інтернаціоналізму. Та чомусь ніде, за винятком бібліо-

теки імені Саші Чекаліна, не створено клубів інтернаціональної дружби.

Не менш важливим є і активне залучення до читання підлітків, саме тих, що часто дивляться на вулицю. Але робити це треба не так, як у бібліотеках № 10 Залізничного району та імені Лермонтова — Шевченківського, де формально зарахували до числа читачів усіх юних правопорушників. І на цьому заспокоїлись. Незадовільно поставлено роботу з підлітками на нових житлових масивах — Лісовому, Березняках, Відрадному, Микільській Борщагівці.

Ще слабкі зв'язки із школами. Все-таки потрібно, щоб учителі систематично інформували бібліотекарів про те, яку літературу необхідно читати учням за програмою.

Доводиться констатувати особливо прикрий факт, що між самими бібліотеками міста немає порозуміння, тісного контакту. Як відомо, ці заклади погруповані, належать різним системам і відомствам. Сто бібліотек — державні (підпорядковані управлінню культури), 124 — профспілкові (облпрофрада), 268 — шкільні (міськшкола), 221 — науково-технічна (Держплан УРСР), 50 — системи АН УРСР, 21 — вузів, 43 — технікумів, 416 — інших організацій. І кожна бібліотека намагається залучити «свого» читача.

В. ДЖЕРЕЛЬНИЙ.